

**Erasmi a Chokier Tractatus absolutissimus de
iurisdictione ordinarii in exemptos, deque illorum
exemptione ab ordinaria iurisdictione**

Mvltis Pontificvm Decretis, Et SS. Congregationis ... Cardinalium
Declarationibus illustratus ; omnibus in iudicio Civili & foro Ecclesiastico
versantibus perquam utilis ac necessarius ; in duos tomos ab ipso Auctore
distinctus

Chokier, Érasme de

Coloniae Agrippinae, 1684

34. Jus exemptionis an cedi possit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61886](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61886)

Q U A E S T I O XXXIII.

Hospitarii, Templarii, Cistercienses an exempti?

T Etigimus paucis hanc quaestionem supra *quæst. 17. in pr.* Quibus remissive addo ad ulteriorem cognitionem sequentes auctoritates *gloss. & DD. cap. recepimus ubi Innocent. de privilegiis, cap. ad abolendam ubi DD. de hereticis cap. ne Dei, ubi DD. de Simonia Io. Andr. c. 1. de supplend. negli. prelat. Fel. cap. cum ordinem n. 1. & n. 21. de Rescriptis DD. cap. recolectes de statu Monach. Baldus conf. 337 super primo vol. 4. Felu. cap. cum ordinem n. 7. vers. considera primo de Rescript. ubi dicitur Cistercienses non esse exemptos. Ex quibus probatur de iure hos non esse exemptos, nam de privilegiis eorum propriis quæ sunt facti, iuriconsultus non responderet. *l. cum quem §. 1. ff. de iudiciis.**

Q U A E S T I O XXXIV.

Ius exemptionis an cedi possit?

S U M M A R I U M.

1. Exemptiones cedi non possunt.
2. Iura mere personalia, personam non egrediuntur.
3. Cedi non possunt quæ ad universales hæredes transmittuntur.
4. Ne quid reale exemptiones cedi possunt.

1 **E**xemptiones personales ita sunt affixæ ostibus privilegiatorum ad instar actionum directarum, ut ab eis per cessionem avelli non possint, *arg. l. quis ergo casus in fin. glo. Castr. l. si fructu ubi glo. ff. de pecunio l. 1. ubi DD. ff. de act. & obligat. Spec. de cession. act. s. 1. vers. quid si habens lazon §. omnium inst. de act. Idq; multis rationibus, Nam ut frequenter hætenus dictum est, *quæst. 4. & passim*, exemptiones regulariter sunt contra ius commune, & proinde cedi non possunt. *Rom. con. 484. incip. Hoc quod vicinus post pr. arg. l. quod vero l. ius singulare ff. de leg. l. quæ à iure de Reg. iuris in 6.**

2 Accedit quod sint iura mere personalia, quæ personam non egrediuntur. *cap. privilegium ubi Dyn. De Reg. iur. in 6. l. in omnibus ff. eodem. ejusmodi enim iura annexa certis personis in privilegium cedi non possunt. Barth. l. etiam ff. de iurejur. per l. si ex pluribus ff. de administr. tutor. Tirag. de Retract. consang. §. 26. glo. 3. n. 56. 57. & 58.*

3 Postremo quia cedi non possunt quæ ad universales hæredes non transeunt, *lex pluribus ff. de administr. tut. Archid. cap. presbiteros 16. quæst. 1. fol. 337.* Quod autem ad reales exemptiones attinet, neque ex etiam per cessionem transferri in alium possunt, nam ejusmodi exemptiones accessione competunt ratione rerum quibus adherent, *cap. 1. de privilegiis in sexto d. l. in omnibus ff. de Reg. iuris.* ut proinde transferri non possint nisi concomitanter cum ipsis rebus *d. cap. 1.* Non secus quam

quàm accessorium transferri seu cedi non potest, nisi uno cum suo principali. arg. l. ult. ubi glo. verb. pateat C. de hered. vel act. vendita Tirag. d. glo. 1. n. 71. Et 88.

Q U Æ S T I O XXXV.

Ecclesiæ exemptæ an gaudeant centenaria præscriptione Romanæ Ecclesiæ?

S U M M A R I U M.

1. Archid. putavit gaudere.	suetudinem.
2. Contraria opinio prævaluit.	8. In causa exemptionis superior debet intervenire.
3. Exempti tamen præsumunt se tueri ex capite Papæ.	9. Prælati præjudicare non possunt Ecclesiæ in quæstis.
4. Exempti præjudicare non possunt exemptioni.	10. Quid si concessum sit Ecclesiæ plena Ecclesiæ Romana gaudeat libertate.
5. Alienationis verbo comprehenditur præscriptio.	11. Quid si Ecclesiæ subjecta ordinario habeat jus commune cum Ecclesiæ Romana.
6. Ecclesiæ exemptæ indirecte gaudent præscriptione centenaria.	
7. Fallit, si præscriptio annexam haberet con-	

Licet Archidiaconus censuerit Ecclesias exemptas immediate sanctæ sedi subjectas gaudere præscriptione centum annorum ad instar Ecclesiæ Romanæ. Archidiacon. c. fin. de præscript. in 6. tamen opinio sententium quod Ecclesiæ exemptæ immediate subjectæ Romano Pontifici non gaudeant præscriptione centum annorum sicut Ecclesiæ Romana prævaluit. Guido decis. 36. Archid. c. fin. de præscript. in 6. Bald. Auth. quas actiones C. de sacros. Ecclesiis.

Porro, licet proprio capite iuvare se nequeant præscriptione centenaria, tamen possunt se tueri ex non completa præscriptione respectu Papæ, etiam si quoad ipsas Ecclesias præscriptio completa foret. Abbas cap. ad audientiam col. 3. n. 11. Et seq. vers. Quæro quare de præscript. c. cum venissent col. 1. de iudicis Felin. in d. cap. ad audientiam vers. in quantum Abbas post alios n. 17. vide infra parte 3. quæst. 12.

Nam exempti non possunt pro suo arbitrio disponere de exemptione eis concessa, idque propter jus quod Papa in eos habet. Abbas cap. cum olim col. 3. vers. sed contra de præscript. ubi Felin. lo. Andr. c. scienti de Reg. jur. in 6. Abb. c. cum dilectus de Religios. domib. ubi dicit quod si exemptus præstat obedientiam cum toto conventu, tamen non præjudicat Papæ. Fel. d. c. cum olim n. 3. vers. cum Abbas post glo. quem vide quod facere posse viderentur si communibus præscriptionum regulis inclusi essent. Nam alienationis verbum etiam usucapionem continet; vix est enim ut non videat